

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 4C/203/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113232860
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kresl
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2019:1113232860.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I, sudkyňou JUDr. Evou Kresl, v spore žalobcu: D.. T.. F. C., bytom Š. XX, XXX XX Bratislava, zastúpený: JUDr. Peter Arendacký, advokát, so sídlom Železničiarska 13, 811 04 Bratislava, proti žalovanej: Slovenská republika zastúpená Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky, Štúrova 2, 812 85 Bratislava, o náhradu škody vo výške 2.938,58 eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 2.938,58 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.938,58 eur od 03.05.2012 do zaplatenia a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi súd priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 24.09.2013, doručenou Okresnému súdu Bratislava I dňa 03.10.2013, domáhal od pôvodne žalovanej označenej ako Slovenská republika zastúpená Ministerstvom vnútra SR zaplatenia sumy 2.938,58 eur s príslušenstvom ako aj náhrady trov konania titulom náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z.z.“).

2. Žalobu odôvodnil tým, že uznesením Okresného riaditeľstva PZ Bratislava V ČVS: ORP-3491/1-OSV-B5-2004 zo dňa 15.06.2005 bolo začaté trestné stíhanie žalobcu pre trestný čin porušovania autorského práva podľa § 152 ods. 1 Trestného zákona. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca sťažnosť, ktorá bola uznesením okresného prokurátora Bratislava V zo dňa 21.07.2005 zamietnutá ako nedôvodná. Prokurátor následne podal dňa 10.06.2010 na Okresný súd Bratislava V obžalobu na žalobcu pod č. 2Pv 514/09. Okresný súd Bratislava V rozsudkom zo dňa 22.02.2011, sp.zn. 3T 45/2010 žalobcu oslobodil spod obžaloby z dôvodu, že skutok nie je trestným činom. Proti rozsudku podal prokurátor odvolanie, ktoré bolo uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 22.09.2011 sp. zn. 2To/59/11 zamietnuté ako nedôvodné. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody voči žalovanej podľa zákona č. 514/2003 Z.z. z dôvodu nezákonného rozhodnutia o vznesení obvinenia, nakoľko rovnaký význam ako zrušenie právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť má v tomto zmysle tiež zastavenie trestného stíhania alebo oslobodenie spod obžaloby. Výšku nároku na náhradu škody žalobca odôvodnil tak, že od začatia trestného stíhania bol zastúpený advokátom JUDr. Petrom Arendackým, s ktorým sa v Zmluve o poskytnutí právnej pomoci dohodli, že advokát si za jeden úkon právnej pomoci bude účtovať odmenu vo výške 124,- eur + režijný paušál + DPH. Po právoplatnom skončení trestnej veci, v súlade so Zmluvou o právnej pomoci, advokát faktúrou č. 15/2011 zo dňa 18.10.2011 vyfakturoval žalobcovi trovy právneho zastúpenia vo výške 2.938,58 eur. Uvedenú sumu žalobca uhradil advokátovi dňa 19.10.2011. Žalobca listom zo dňa 28.10.2011 požiadal Ministerstvo spravodlivosti SR prerokovanie náhrady škody vo výške 2.938,58 eur. Ministerstvo spravodlivosti SR odstúpilo žiadosť Ministerstvu vnútra SR ako

orgánu príslušnému vo veci konať, avšak Ministerstvo vnútra SR listom zo dňa 24.11.2011 č. SLV-PS-1144/2010 vrátilo žiadosť späť Ministerstvu spravodlivosti SR. Vzhľadom k tomu, že nárok žalobcu nebol uspokojený na základe žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie náhrady škody, žalobca si uplatnil svoj nárok na náhradu škody vo výške 2.938,58 eur s prísl. súdnou cestou.

3. Žalovaná v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 23.02.2016, doručenom súdu dňa 29.02.2016, namietla miestnu príslušnosť súdu podľa § 87 písm. b) OSP. Žalobu považovala za neopodstatnenú a nepreskúmateľnú. Nie je zistiteľné zo žaloby, čo má byť dôvodom zodpovednosti štátu za údajne spôsobenú škodu, nie je konkretizované žiadne rozhodnutie konkrétneho orgánu, ktoré má byť nezákonné resp. v čom má spočívať nesprávny úradný postup, ktorého orgánu a ktorý orgán verejnej moci takýto nesprávny úradný postup skonštatoval, čím chýba základná podmienka konania o náhrade škody a to právny titul. Nepreskúmateľná je aj výška škody. Zadržaná suma, ktorú zadržali colné orgány Maďarskej republiky, bola do Slovenskej republiky prevedená až 01.06.2012. Slovenská republika tak mala v držbe tieto zadržané finančné prostriedky len v období od 01.06.2012 do 19.12.2012. Skutočnosť, že trestné stíhanie obvinených, ktorí vystupovali v spornej finančnej transakcii, bolo zastavené, nezakladá automaticky nárok na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z.

4. Pôvodne žalovaná SR zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 10.03.2016, doručenom súdu dňa 14.03.2016, uviedla, že žaloba má podstatné defekty spočívajúce najmä absenciu presnej špecifikácie právneho titulu v súlade s § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., v príčinnej súvislosti s ktorým mala žalobcovi vzniknúť škoda, náhrady ktorej sa v konaní domáha. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. zo žiadosti musí byť okrem iného zrejмый titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha žalobca, čo však v žalobe absentuje. Namietala pasívnu vecnú legitimitáciu, pretože za Slovenskú republiku nemôžu konať tri rôzne orgány. Podľa jej názoru je v danom prípade príslušná na konanie Generálna prokuratúra SR a nie Ministerstvo spravodlivosti SR.

5. Pôvodne žalovaná SR zastúpená Ministerstvom vnútra SR v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 03.04.2014, doručenom súdu dňa 09.04.2014, a zo dňa 25.11.2014, doručenom súdu dňa 28.11.2014, žiadala žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Uviedla, že uznesenie o vznesení obvinenia vydal policajný orgán, avšak prokurátor sťažnosť žalobcu voči uzneseniu zamietol ako nedôvodnú, čím rozhodol, že uznesenie o vznesení obvinenia je zákonné a správne. Prokurátor následne podal obžalobu. Z uvedených skutočností vyplýva, že tvrdenú škodu nemohol spôsobiť vyšetrovateľ alebo poverený orgán policajného zboru. Ak by aj bolo v konaní preukázané nezákonné rozhodnutie, v danom prípade absentuje príčinná súvislosť, nakoľko uznesenie o vznesení obvinenia bolo vydané dňa 15.06.2005, pričom žalobca bol spod obžaloby oslobodený až 22.09.2011, preto nemožno vyvodiť existenciu príčinnej súvislosti medzi celou uplatňovanou škodou a uznesením o vznesení obvinenia. Žalovaná ďalej namietala, že orgánom konajúcim v mene štátu malo byť Ministerstvo spravodlivosti SR, nakoľko predmetná vec je taká, ktorá spadá do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci. Neskôr argumentoval, že príslušným orgánom konajúcim v mene štátu je Generálna prokuratúra SR. Pokiaľ ide o uplatňovanú škodu, namietla jej výšku, nakoľko škoda spočívajúca v trovách obhajoby sa určuje ako tarifná odmena advokáta, pričom uplatnená odmena nekorešponduje s určením odmeny podľa vyhlášky o odmenách a náhradách advokátov. Zároveň poukázala na to, že príjmový pokladničný doklad neobsahuje náležitosti ako číslo, poradové číslo príjmového pokladničného dokladu, pod ktorým je zaúčtovaný v denníku, na základe čoho vznikajú pochybnosti, či naozaj došlo ku skutočnej úhrade fakturovanej sumy obhajcovi.

6. Rozsudkom č.k. 4C/203/2013-122 zo dňa 30.07.2015 súd zaviazal pôvodne žalovanú Slovenskú republiku zastúpenú Ministerstvom vnútra SR na zaplatenie sumy vo výške 2.938,58 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 03.05.2012 do zaplatenia a náhradu trov konania vo výške 778,31 eur žalobcovi, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku žalobu zamietol.

7. Proti uvedenému rozsudku podala pôvodne žalovaná odvolanie doručené súdu dňa 18.09.2015.

8. Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 2Co/330/2015-149 zo dňa 19.12.2017 napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, s odôvodnením, že v danej veci súd prvej inštancie pochybil, ak konal v predmetnej veci na strane žalovanej s orgánom zastupujúcim štát Ministerstvom vnútra SR, pretože v danom prípade je od 01.01.2013 orgánom oprávneným konať v mene štátu Generálna prokuratúra SR.

9. Uznesením č.k. 4C/203/2013-165 zo dňa 09.01.2019 súd rozhodol, že v konaní bude pokračovať s účastníkom konania na strane žalovanej Slovenská republika zastúpená Generálnou prokuratúrou SR.

10. Podľa § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení účinnom od 01.07.2016 (ďalej len „CSP“), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

11. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

12. Podľa § 297 CSP súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie.

13. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že sa pridržiava svojich vyjadrení. Žiadal žalobe vyhovieť v celom rozsahu.

14. Poverený zástupca žalovaného v konaní pred súdom uviedol, že nárok žalobcu neuznáva v celom rozsahu. Uviedol, že nezákonnosť rozhodnutia nemožno zisťovať v rámci konania o náhradu škody a nemožno ju riešiť ako predbežnú otázku. Nezákonnosť rozhodnutia musí byť v čase pojednávania o nároku na náhradu škody skonštatovaná príslušným orgánom, ktorý je oprávnený zrušiť nezákonné rozhodnutie. Pri priznaní náhrady trov právneho zastúpenia je potrebné vychádzať z tarifnej odmeny. V prípade úspechu žalobcu žiadal o poskytnutie 30 dňovej paričnej lehoty.

15. Uznesením vyhláseným priamo na pojednávaní dňa 06.03.2019 za prítomnosti oboch sporových strán súd pripustil zmenu petitu tak, že petit znie: „Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2.938,58 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.938,58 eur od 03.05.2012 do zaplatenia ako aj nahradiť trovy konania vo výške 100% do troch dní od právoplatnosti rozsudku.“

16. Podľa § 219 ods. 1 CSP, rozsudok súd vyhlasuje vždy verejne a v mene Slovenskej republiky. Pritom uvedie výrok rozsudku spolu s odôvodnením a poučením o odvolaní a o možnosti exekúcie.

17. Súd rozhodol na základe predložených listinných dôkazov, najmä žaloby, faktúry č. 15/11 zo dňa 18.10.2011, príjmového pokladničného dokladu zo dňa 19.10.2011, žiadost' o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 28.10.2011, odpovede MS SR zo dňa 24.11.2011, Zmluvy o poskytnutí právnej pomoci z 20.06.2005, obsahom vyšetrovacieho spisu OR PZ Bratislava V č. ČVS: ORP-1260/OEK-B5-2005 a obsahom trestného spisu Okresného súdu Bratislava V, sp.zn. 3T 45/2010, ako aj písomných a ústnych vyjadrení právneho zástupcu žalobcu a povereného zástupcu žalovanej; z ktorých zistil nasledovný skutkový a právny stav:

18. Uznesením Okresného riaditeľstva PZ Bratislava V ČVS: ORP-3491/1-OSV-B5-2004 zo dňa 15.06.2005 bolo začaté trestné stíhanie žalobcu pre trestný čin porušovania autorského práva podľa § 152 ods. 1 Trestného zákona. Žalobca proti uvedenému uzneseniu o vznesení obvinenia podal sťažnosť, ktorá bola uznesením okresného prokurátora Bratislava V zo dňa 21.07.2005 zamietnutá ako nedôvodná. Dňa 10.06.2010 podal prokurátor obžalobu na žalobcu na Okresný súd Bratislava V pod č. 2Pv 514/09. Okresný súd Bratislava V rozsudkom zo dňa 22.02.2011, sp.zn. 3T 45/2010 žalobcu oslobodil spod obžaloby z dôvodu, že skutok nie je trestným činom. Proti rozsudku podal prokurátor odvolanie, ktoré bolo uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 22.09.2011 sp. zn. 2To/59/11 zamietnuté ako nedôvodné. Z dôvodu, že voči žalobcovi bolo vznesené obvinenie, ktoré sa skončilo oslobodením spod obžaloby, si žalobca uplatnil nárok na náhradu škody voči žalovanej podľa zákona č. 514/2003 Z.z. a to titulom nezákonného rozhodnutia o vznesení obvinenia. Výšku nároku na náhradu škody žalobca preukazoval Zmluvou o poskytnutí právnej pomoci z 20.06.2005, v ktorej sa žalobca a advokát dohodli na zmluvnej odmene za jeden úkon právnej pomoci vo výške 124,- eur + režijný paušál + DPH. Po právoplatnom skončení trestnej veci advokát žalobcu faktúrou č. 15/2011 zo dňa 18.10.2011 vyfakturoval žalobcovi trovy právneho zastúpenia vo výške 2.938,58 eur, ktoré žalobca uhradil advokátovi dňa 19.10.2011. Žalobca si z uvedeného dôvodu uplatnil svoj nárok na náhradu škody vo výške 2.938,58 eur s prísl. Spočívajúci v zaplatených trovách právneho zastúpenia v trestnom konaní súdnou cestou.

19. Podľa ustanovenia § 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov tento zákon upravuje

- a) zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci,
- b) zodpovednosť obce a vyššieho územného celku (ďalej len „územná samospráva“) za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy,
- c) predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

20. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

21. Podľa ustanovenia § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

22. Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak škoda vznikla pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy a aj keď ide o škodu, ktorá vznikla pri výkone štátnej správy, ktorá bola prenesená na územnú samosprávu podľa osobitného predpisu.

23. Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. f) zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra SR, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

24. Podľa ustanovenia § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

25. Podľa ustanovenia § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

26. Podľa ustanovenia § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

27. Podľa ustanovenia § 6 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov ak bola škoda spôsobená nezákonným rozhodnutím, ktoré je vykonateľné bez ohľadu na právoplatnosť, možno nárok na náhradu škody uplatniť aj vtedy, ak nezákonné rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené na základe riadneho opravného prostriedku. Ak bolo vykonateľné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, možno nárok uplatniť aj vtedy, ak bolo zrušené pre nezákonnosť príslušným orgánom.

28. Podľa ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti

poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadost“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

29. Podľa ustanovenia § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný.

30. Podľa ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak

31. Podľa ustanovenia § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

32. Podľa ustanovenia § 18 ods. 3 veta prvá zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia vo výške ustanovenej osobitným predpisom.

33. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Vykonávacím predpisom je nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len nariadenie č. 87/1995 Z.z.).

34. Podľa prechodného ustanovenia § 10c Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v účinnom znení, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

35. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 31. januáru 2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

36. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu; t. j. platná ku dňu 03.05.2012, (zdroj: www.nbs.sk <<http://www.nbs.sk>>) bola 1% + zvýšená o 8 percentuálnych bodov v zmysle citovaného ustanovenia § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, čo predstavuje zákonnú výšku úroku z omeškania vo výške 9 % ročne, tak, ako si žalobca správne uvedený úrok z omeškania i uplatnil.

37. Súd, na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov, dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

38. V konaní nebolo sporné, že žalobcovi bolo Uznesením Okresného riaditeľstva PZ Bratislava V ČVS: ORP-3491/1-OSV-B5-2004 zo dňa 15.06.2005 vznesené obvinenie pre trestný čin porušovania autorského práva podľa § 152 ods. 1 Trestného zákona.

39. Spornou nebola ani skutočnosť, že žalobca podal dňa 23.06.2005 proti uvedenému uzneseniu o vznesení obvinenia ČVS: ORP-3491/1-OSV-B5-2004 zo dňa 15.06.2005 sťažnosť, ktorá bola

uznesením okresného prokurátora Bratislava V č.k. 2Pv 1221/04-34 zo dňa 21.07.2005 zamietnutá ako nedôvodná.

40. Súd mal na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že voči žalobcovi podal prokurátor obžalobu zo dňa 10.06.2010 na Okresný súd Bratislava V pod č. 2Pv 514/09 pre trestný čin porušovania autorského práva podľa § 152 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb.

41. Z rozsudku Okresného súdu Bratislava V č.k. 3T/45/2010-676 zo dňa 22.02.2011 vyplýva, že súd žalobcu oslobodil spod obžaloby z dôvodu, že skutok nie je trestným činom. Proti rozsudku podal prokurátor odvolanie, o ktorom Krajský súd v Bratislave rozhodol tak, že uznesením zo dňa 22.09.2011 sp. zn. 2To/59/11 odvolanie prokurátora zamietol ako nedôvodné.

42. Spornou v konaní bola otázka, či žalobcovi vznikol nárok na náhradu škody voči štátu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. z dôvodu rozhodnutia vyšetrovateľa o vznesení obvinenia žalobcu ČVS: ORP-3491/1-OSV-B5-2004 zo dňa 15.06.2005 a ak áno, v akej výške.

43. Súd pri posudzovaní nároku žalobcu vychádzal predovšetkým zo zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Podľa tohto zákona štát zodpovedá za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím, nezákonným zadržaním, zatknutím alebo iným obmedzením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo o väzbe alebo nesprávnym úradným postupom, pričom tejto zodpovednosti sa štát nemôže zbaviť.

44. Podľa ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. pri zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím ide o objektívnu zodpovednosť štátu za škodu a to pri splnení troch podmienok, ktorými sú - nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci, existencia škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch a príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím, pričom tieto tri podmienky musia byť splnené kumulatívne.

45. Prvou a základnou podmienkou podľa § 6 citovaného zákona je teda existencia právoplatného alebo bez ohľadu na právoplatnosť vykonateľného rozhodnutia, ktoré bolo ako nezákonné zrušené alebo zmenené, pričom právo na náhradu škody možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov.

46. Žalobca za nezákonné rozhodnutie považoval rozhodnutie vyšetrovateľa o vznesení obvinenia a to uznesenie ČVS: ORP-3491/1-OSV-B5-2004 zo dňa 15.06.2005, pretože žalobcovi bolo vznesené obvinenie pre trestný čin porušovania autorského práva, bolo voči nemu vedené trestné stíhanie, ktoré sa skončilo tak, že žalobca bol spod obžaloby oslobodený súdom.

47. Súd skúmal predovšetkým splnenie podmienky podľa § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., t.j. či žalobca podal riadny opravný prostriedok voči uvedenému uzneseniu o vznesení obvinenia.

48. Z uznesenia Okresnej prokuratúry Bratislava V č.k. 2Pv 1221/04-34 zo dňa 21.07.2005 mal súd za preukázané, že žalobca splnil podmienku ustanovenú v § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., t.j. splnil podmienku podať proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok, pretože v uznesení č.k. 2Pv 1221/04-34 zo dňa 21.07.2005 je výslovne uvedené, že prokurátor zamieta sťažnosť obvineného (žalobcu), pretože nie je dôvodná.

49. Súd pri posudzovaní otázky zákonnosti rozhodnutia o vznesení obvinenia vychádzal z právneho názoru, že zastavenie trestného stíhania alebo oslobodenie spod obžaloby majú rovnaké následky ako zrušenie uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť, a to z dôvodu, že predpoklad o spáchaní trestného činu vyslovený v uznesení o vznesení obvinenia nebol potvrdený. Podstata nároku na náhradu škody sa v takomto prípade neviaže na nesprávnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní pri začatí trestného stíhania ale na samotný výsledok trestného stíhania.

50. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/194/2010 zo dňa 30.03.2011, v ktorom Najvyšší súd SR vyslovil, že „ten, proti komu bolo trestné stíhanie zastavené, alebo ten, kto bol spod obžaloby oslobodený, má pri splnení ďalších zákonných predpokladov (ako napr.

vopred prerokovaný nárok na náhradu škody písomne podanou žiadosťou), podľa § 1 až § 4 zákona č. 58/1969 Zb. zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia.“

51. V uznesení Krajského súdu v Bratislave č.k. 2Co/330/2015-149 zo dňa 19.12.2017, ktorým Krajský súd ako odvolací súd zrušil rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie v danej veci, vyslovil odvolací súd jednoznačný záver, že ten (žalobca), ktorý bol oslobodený rozsudkom súdu prvej inštancie zo dňa 22.02.2011 sp. zn. 3T/45/2010 z dôvodu, že skutok nie je trestným činom, má podľa ustanovení § 1 až § 6 zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Uvedené právo nemá ten, kto si obvinenie zavinil sám alebo bolo proti nemu trestné stíhanie zastavené len preto, že nie je za spáchaný trestný čin zodpovedný alebo že mu bola udelená milosť alebo udelená amnestia, čo však nie je prípad žalobcu. Ak v súvislosti s rozhodnutiami orgánov činných v trestnom konaní, ktoré nie sú v súlade so zákonom, fyzická osoba vynaložila náklady na trovy obhajoby, smerujúce k odstráneniu nežiaducich právnych dôsledkov na obvineného (žalobcu), štát zodpovedá za takto vzniknutú škodu podľa ustanovenia § 1 zákona č. 514/2003 Z.z. a to bez ohľadu na skutočnosť, či v trestnom konaní bol obvinenému obhajca ustanovený alebo či si ho zvolil sám.

52. Súd sa i s prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti nemohol stotožniť s argumentáciou žalovanej, že v civilnom procese o náhrade škody súd nemôže ako predbežnú otázku riešiť otázku nezákonnosti rozhodnutia, ale nezákonnosť rozhodnutia musí byť vopred skonštatovaná príslušným orgánom, pretože súd v danom konaní ani nerozhodoval a neposudzoval zákonnosť rozhodnutia o vznesení obvinenia, len skonštatoval, s poukazom na judikatúru súdov, že rovnaký význam ako zrušenie právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť má aj oslobodenie spod obžaloby, pretože v takýchto prípadoch je potrebné vychádzať zo skutočnosti, že ten, kto bol oslobodený spod obžaloby, trestný čin nespáchal a trestné stíhanie voči nemu ani nemalo byť začaté. Preto v prípade žalobcu je potrebné uznesenie o vznesení obvinenia považovať za nezákonné rozhodnutie zakladajúce nárok žalobcu na náhradu škody v zmysle ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z.

53. K podmienke vzniku nezákonného rozhodnutia tak možno skonštatovať, že táto podmienka splnená bola.

54. Druhou podmienkou na úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody voči štátu je preukázanie vzniku škody a preukázanie výšky vzniknutej škody.

55. Žalobca si v konaní uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 2.938,58 eur. Výšku škody žalobca odôvodnil tým, že od začatia trestného stíhania bol zastúpený advokátom JUDr. Petrom Arendackým, s ktorým mal uzatvorenú Zmluvu o právnej pomoci zo dňa 20.06.2005 a na základe uvedenej Zmluvy o právnej pomoci advokát po skončení trestného konania vyfakturoval žalobcovi sumu 2.938,58 eur za poskytnuté právne služby v trestnom konaní, ktorú žalobca advokátovi uhradil dňa 19.10.2011.

56. Zo Zmluvy o poskytnutí právnej pomoci zo dňa 20.06.2005 uzatvorenej medzi žalobcom a advokátom JUDr. Petrom Arendackým súd zistil, že zmluvné strany sa v čl. II predmetnej zmluvy dohodli na vykonaní právnej pomoci spočívajúcej v zastupovaní žalobcu pred orgánmi činnými v trestnom konaní a súdom pre trestný čin porušovania autorského práva vedenej na OR PZ v Bratislave V pod ČVS: ORP-3491/1-OSV-B5-2004 na odmene vo výške 124,- Eur za jeden úkon právnej pomoci s poukazom na § 13 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.

57. Z faktúry č. 15/11 zo dňa 18.10.2011 mal súd za preukázané, že advokát JUDr. Peter Arendacký vyfakturoval žalobcovi sumu 2 938,58 Eur za právnu pomoc za zastupovanie v trestnom konaní na základe dohody zo dňa 20.06.2005. Vo faktúre bol zároveň podrobný rozpis jednotlivých úkonov vykonaných advokátom v trestnom konaní spolu s dátumom ich vykonania, ktoré súd overil porovnaním s pripojeným vyšetrovacím a trestným spisom, pričom zistil, že všetky tieto úkony boli riadne vykonané tak, ako sú uvedené vo faktúre a to - prevzatie a príprava veci dňa 20.06.2005 na čl. 65, sťažnosť zo dňa 23.06.2005 na čl. 6, doplnenie sťažnosti zo dňa 23.07.2005 na čl. 8, účasť na výsluchu navrhovateľa dňa 25.08.2005 na čl. 66, účasť na výsluchu znalca dňa 19.03.2010 na čl. 88, oboznámenie sa s výsledkami dokazovania dňa 05.05.2010 na čl. 529, vyjadrenie k podanej obžalobe zo dňa 24.06.2010 na čl. 544, účasť na pojednávaní dňa 19.10.2010 (5 hodín) na čl. 572, predloženie dokladov zo dňa 25.10.2010 na čl. 583, účasť na pojednávaní dňa 25.11.2010 (3 hod 35 min) na čl. 601, účasť na pojednávaní dňa 25.01.2011 na čl. 648, účasť na pojednávaní dňa 22.02.2011 (4 hod 10 min) na čl.

666, vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 12.09.2011 na č.l. 723, účasť na pojednávaní dňa 22.09.2011 na č.l. 732). Rovnako bol vo faktúre správne uplatnený režijný paušál (za rok 2005 vo výške 4,98 Eur, za rok 2010 vo výške 7,21 Eur a za rok 2011 vo výške 7,41 Eur.

58. Z príjmového pokladničného dokladu zo dňa 19.10.2011 mal súd za preukázané zaplatenie sumy vo výške 2 938,58 Eur zo strany žalobcu advokátovi JUDr. Petrovi Arendackému, čo advokát potvrdzoval svojim podpisom na príjmovom pokladničnom doklade.

59. Z uvedených skutočností je zrejmé, že žalobcovi v súvislosti s vedeným trestným stíhaním voči jeho osobe vznikli trovy za právne zastúpenie (obhajobu v trestnom konaní) vo výške 2.938,58 eur, ktoré boli zo strany žalobcu riadne a účelne vynaložené, preto mu patrí nárok na ich náhradu v celej výške.

60. Súd sa opakovane nestotožnil s námietkou žalovanej spočívajúcou v nesúlade uplatňovaných trov obhajoby s výškou stanovenou podľa tarify vo vyhláske o odmenách a náhradách advokátov, pretože zo zmluvy o poskytovaní právnej pomoci uzatvorenej medzi žalobcom a jeho právnym zástupcom sa účastníci zmluvy dohodli na odmene vo výške 124,- Eur za jeden úkon právnej pomoci s poukazom na § 13 ods. 1 vyhlášky. Ak teda podľa § 12 ods. 3 vyhlášky pri obhajobe v trestnom konaní okrem vecí podľa odseku 1 je základnou sadzbou tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby, ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje päť rokov, jedna dvanástina výpočtového základu (čo je aj prípad žalobcu), podľa § 13 ods. 1 vyhlášky (účinnnej ku dňu uzatvorenej zmluvy) advokát môže zvýšiť základnú sadzbu tarifnej odmeny na trojnásobok, ak v rámci poskytovania právnej služby ide o úkony mimoriadne ťažké, časovo náročné, vyžadujúce si znalosť cudzieho práva alebo znalosť cudzieho jazyka. Možno konštatovať, že trestný čin porušovanie autorského práva, z ktorého bol žalobca obvinený, nie je bežný a pravidelne sa vyskytujúci trestný čin, s ktorým sa advokáti často stretávajú, ale ide skôr o špecifickú a náročnejšiu problematiku na rozdiel od iných pravidelne sa opakujúcich trestných činov. Dohodnutá výška odmeny bola určená v súlade s vyhláškou, keďže suma 124,- Eur za jeden úkon právnej služby korešponduje s trojnásobkom základnej sadzby tarifnej odmeny, resp. nie je vyššia ako trojnásobok sadzby tarifnej odmeny, a to v každom období poskytovania právnej služby, preto súd nemal dôvod spochybňovať a nepriznať takto dohodnutú zmluvnú odmenu za poskytovanie právnej služby, ktorá je v súlade s § 13 ods. 1 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z.

61. Treťou podmienkou pre priznanie nároku na náhradu škody je preukázanie príčinnej súvislosti medzi vytýkaným nezákonným rozhodnutím a vznikom škody. O vzťah príčinnej súvislosti ide vtedy, ak škoda vznikla následkom nezákonného rozhodnutia, teda ak nezákonné rozhodnutie a škoda sú vo vzájomnom pomere príčiny a následku a zároveň musí byť preukázané, že ak by nebolo nezákonného rozhodnutia, škoda by nevznikla. Rozhodovanie súdu je závislé na posúdení príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím a vzniknutou škodou ako jedným z rozhodujúcich predpokladov pre vznik škody. Ide o objasnenie príčin, ktoré viedli k určitému výsledku a zváženie všetkých prírodných súvislostí.

62. V prípade žalobcu bolo jasne preukázané, že škoda, ktorá mu vznikla v podobe vynaložených trov právneho zastúpenia za obhajobu v trestnom konaní, ktorá je predmetom tohto konania, vznikla žalobcovi v príčinnej súvislosti so vznesením obvinenia, pretože žalobca bol od začiatku trestného stíhania vedeného voči nemu ako obvinenému zastúpený advokátom, ktorý mu poskytoval právnu pomoc počas celého trestného konania, v dôsledku čoho žalobca vynaložil finančné prostriedky práve v príčinnej súvislosti s vedeným trestným stíhaním voči jeho osobe, t.j. v súvislosti s nezákonným rozhodnutím o vznesení obvinenia.

63. Podmienky vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím tak boli v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. v prípade žalobcu splnené kumulatívne a preto v danej veci je daná zodpovednosť žalovanej za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím.

64. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd považoval nárok žalobcu na náhradu škody za opodstatnený a preto zaviazal žalovanú na zaplatenie náhrady škody vo výške 2.938,58 eur žalobcovi, tak, ako je uvedené v prvom výroku enunciatu rozsudku.

65. Žalobca si v konaní uplatnil aj nárok na úroky z omeškania a to vo výške 9 % ročne zo sumy 2.938,58 eur od 03.05.2012 do zaplatenia, t.j. odo dňa nasledujúceho po uplynutí 6-mesačnej lehoty na podanie

žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Súd mal v konaní za preukázané, že žiadosť o predbežné prerokovanie nárok na náhradu škody žalobca doručil Ministerstvu spravodlivosti SR dňa 02.11.2011, 6-mesačná lehota tak uplynula dňa 02.05.2012. Z uvedeného dôvodu súd priznal žalobcovi úroky z omeškania odo dňa 03.05.2012, t.j. odo dňa, ako si žalobca po zmene petitu uplatnil, pričom úroky z omeškania žalobcovi priznal v súlade s citovanými ustanoveniami podľa § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka a podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom k dátumu, kedy prišlo k omeškaniu, t.j. k 03.05.2012, vo výške 9% ročne.

66. Lehotu na plnenie (do tridsiatich dní od právoplatnosti rozsudku) súd určil v súlade s ustanovením § 232 ods. 3 veta druhá CSP, podľa ktorého súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu na plnenie. Vzhľadom k tomu, že žalovaná požiadala súd o poskytnutie dlhšej lehoty na plnenie ako lehoty troch dní od právoplatnosti rozsudku vzhľadom na administratívne mechanizmy v rezorte prokuratúry, súd považoval za účelné poskytnúť žalovanej dlhšiu lehotu na plnenie ako je lehota troch dní od právoplatnosti rozsudku. Preto súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 2.938,58 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 2.938,58 eur od 03.05.2012 do zaplatenia do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, tak, ako je uvedené v prvom výroku enunciatu tohto rozsudku.

67. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v druhom výroku enunciatu rozsudku podľa § 255 ods. 1 v spojení s 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi súd priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100%.

68. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

69. Žalobca mal vo veci plný úspech, preto má nárok na plnú náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie práva proti žalovanej, ktorá vo veci úspech nemala.

70. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti prvému výroku tohto rozsudku, ktorým súd rozhodol o veci samej, je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP).

Proti druhému výroku tohto rozsudku, ktorým súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania, je prípustné odvolanie (§ 357 písm. m/ CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a uvedenie spisovej značky prebiehajúceho konania /§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP/) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /odvolacie dôvody/ a čoho sa odvolateľ domáha /odvolací návrh/ (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.